
ALLES OVER

WORLD'S BEST NEWS

**Slecht nieuws
is een krantenkop
goed nieuws
een voetnoot**

www.worldsbestnews.nl

info@worldsbestnews.nl

© Ralf Bodelier, World's Best News Nederland

Eindredactie: André Nuyens

Lay out: Machteld de Jong

Afbeeldingen: Verdens Bedste Nyheder. HumanProgress.org

World's Best News	4
We zijn rijker dan John D. Rockefeller. Wat is World's Best News? Waarom is er een World's Best News beweging? Moeten wij dat dan weten? Hoe weten we wat we niet weten over de wereldwijde vooruitgang?	
De vooruitgang	8
Wat kwam terecht van de Millennium Ontwikkelingsdoelen? Wat mogen we verwachten van de Global Goals? Waarom zien we al die vooruitgang niet met eigen ogen? Dat zijn allemaal koele cijfers. Waarom vertellen we niet wat meer verhalen? Wat veroorzaakt de wereldwijde vooruitgang? Is de vooruitgang gegarandeerd? Verdwijnen armoede en kindersterfte? Waren we altijd al zo somber? Is er dan geen slecht nieuws meer?	
Twijfelen aan de vooruitgang	16
Er is veel oorlog en geweld. De wereld staat in brand! Europa wordt geteisterd door terrorisme! We worden overspoeld door vluchtelingen! Maar er waren nog nooit zoveel vluchtelingen als vandaag! De radicale islam bedreigt het vrije Westen! Het gaat slecht met het milieu. De klimaatverandering wordt een ramp!	
Hoe de media ons wereldbeeld vervormen	20
Waarom zie ik op televisie nooit dat iets goed gaat? Zijn de media de 'Lügenpresse', zoals dat in Duitsland heet? Richten alle media zich op slecht nieuws? Hoe krijgen we een beter wereldbeeld?	
Wat we echt belangrijk vinden	22
Wat is eigenlijk het belangrijkste nieuws om over te berichten? Weten we uit onderzoek wat mensen wereldwijd het belangrijkste vinden?	
Over de tegenstanders van World's Best News	24
Heeft de World's Best News tegenstanders? Zijn er ook politieke tegenstanders? Hoe gaan we met onze tegenstanders om?	
Meer lezen?	26

WORLD'S BEST NEWS

WE ZIJN RIJKER DAN JOHN D. ROCKEFELLER

Er is veel om over te somberen. Burgeroorlog in het Midden-Oosten, aanslagen door ISIS in Brussel en Parijs, hongersnood in Zuidelijk Afrika, klimaatverandering wereldwijd. Ja, het is allemaal waar en verontrustend. We weten echter ook dat we voor ons wereldbeeld afhankelijk zijn van wat de media ons voorschotelen. En de eerste wet in de journalistiek luidt 'if it bleeds, it leads'.

'Goed nieuws is geen nieuws'. Kranten, radio en televisie verschaffen ons een misvormd beeld van de wereld. Nogal wat mensen menen dan ook dat het vroeger een stuk beter was. Laten we er nú eens anders tegenaan kijken. Wie van ons stond er ooit bij stil dat we vandaag, in 2016, een stuk rijker zijn dan John D. Rockefeller in 1916? En niet alleen wij, rijke mensen in het rijke Nederland,

maar ook steeds meer gewone mensen in Afrika, Azië en Latijns-Amerika!

Wat was er allemaal niet in 1916? Wel: er was geen radio, geen televisie, internet, passagiersvliegtuigen en openbaar vervoer. Er waren geen computers, popmuziek, buitenlands voedsel, smartphones en geen kans van boven de 90 procent om als baby ouder te worden wordt dan vijf jaar. Er waren

STEEDS MINDER MENSEN LEVEN IN ABSOLUTE ARMOEDE

MEER MENSEN MAKEN INTERNATIONALE REIZEN

geen contactlenzen, de pil bestond nog niet en zowel anesthesie als antibiotica moesten nog worden uitgevonden.

Niet alleen de gewone man of vrouw had het allemaal niet, ook John D. Rockefeller, de rijkste man uit die tijd, beschikte er niet over. Omgerekend in hedendaagse euro bezat Rockefeller in 2016 zo'n 20 miljoen euro.

In 1924 stierf zelfs de 16-jarige zoon van president Calvin Coolidge nog aan een simpele Stafylokokkeninfectie, want penicilline werd pas uitgevonden in 1928. Honderd jaar geleden zuchtten we wereldwijd nog onder ellenlange arbeidsuren, kleine, vochtige en tochtige woonvertrekken, kinderarbeid, en schrijnende ongelijkheid tussen mannen en vrouwen.

Stel nu dat iemand ons 20 miljoen euro zou bieden om mét dat bedrag in een tijdsmachine te worden teruggeschoten naar 1916? Zou dat bedrag dan voldoende zijn om ons leven anno nu in te ruilen voor dat van Rockefeller in 1916?

Dus mét 20 miljoen terug naar 1916, maar zónder anesthesie bij de chirurg of tandarts en met een kindersterfte van zeker 25 procent? Mét een koets, butlers en een prachtig landhuis aan zee, maar zónder scholen en theaters met verwarming?.

Zónder kiesrecht voor vrouwen?. En een levensverwachting van zo'n 50 jaar?

Zou je voor 20 miljoen terug willen gaan naar 1916? Nee? De Nederlander, Aziaat of Afrikaner die zelfs voor dat immense bedrag in 2016 wil blijven, is nu rijker dan John D. Rockefeller honderd jaar geleden.

Wat is World's Best News?

World's Best News wil Nederlanders beter informeren over structurele vooruitgang in de wereld en dan vooral in ontwikkelingslanden. We richten ons op onderwerpen als honger en armoede, goed onderwijs, betere gezondheidszorg, werkgelegenheid, een verantwoordelijke overheid, gezond en betaalbaar voedsel

en bescherming tegen misdaad en geweld.

Het gaat om mondiale onderwerpen. Dus om ontwikkelingen die zowel in Nederland als in Taiwan of Zambia belangrijk worden gevonden. Kwesties waar alleen mensen in Nederland of alleen mensen in Zambia zich druk over maken, horen daar dus niet bij. Hoe interessant ook, voor WBN is de discussie over vertragingen op het spoor of de legalisering van wiet geen onderwerp, laat staan de verrichtingen van Oranje of het succes van Nederlandse dj's.

Warom is er een Worlds Best News beweging?

Omdat we het beste nieuws maar zelden te horen krijgen. We horen niet dat we pokken hebben uitgeroeid, een ziekte die in de vorige eeuw nog 200 miljoen doden eiste. Niemand vertelt ons dat we op het punt staan polio uit te roeien of dat we aids, malaria, tbc en lepra fors hebben terug gedrongen. Nederlanders weten maar am-

per dat extreme armoede werd gehalveerd, dat de uitstoot van CO2 in de Verenigde Staten is teruggebracht tot het niveau van 1994, of dat de populaties aan reuzenpanda's, berggorilla's en tijgers weer toemen. Wat we al helemaal niet beseffen is dat de afgelopen dertig jaar het aantal oorlogen enorm is gedaald, en dat dit ook geldt voor het aantal doden per oorlog.

Moeten wij dat dan weten?

World's Best News vindt van wel, omdat ons sombere wereldbeeld ons belemmert om verdere verbeteringen mogelijk te maken. De gedachte dat het toch allemaal niet opschiet maakt ons passief, angstig en moedeloos.

Bedrijven durven niet goed in ontwikkelingslanden te investeren, omdat ze bang zijn voor corruptie, geweld of een ondoorgroendelijke bureaucratie. Militaire vredesmissies worden met argwaan bejegend omdat ze toch geen vrede of

NOOIT EERDER WERDEN WE ZO OUD

ER KOMEN NOG MAAR AMPER MENSEN OM IN EEN VOLKERENMOORD

veiligheid zouden opleveren. Internationale diplomatie, wellicht het beste instrument om conflicten te vermijden of er een einde aan te maken, werd door een voormalig minister van Buitenlandse Zaken 'rustiek tijdverdrijf' genoemd. Bovendien verliezen we het vertrouwen in ontwikkelings-samenwerking, omdat we domweg niet beseffen hoeveel op dit terrein is bereikt. Met meer kennis van de vooruitgang, en dan vooral in ontwikkelingslanden, kan Nederland weer meer betekenen voor de rest van de wereld. Dat ons nationale humeur er ook nog eens van opknapt, is een mooie bijvangst.

zijn de afgelopen tien jaar de veiligheid, armoede en gezondheid in ontwikkelingslanden toegenomen, gelijk gebleven of afgenomen? De juiste antwoorden luiden uiteraard dat veiligheid en gezondheid zijn toegenomen en armoede is afgenomen.

Toch wist maar 9 procent van de Nederlanders dat veiligheid was toegenomen. 18 procent wist dat armoede was afgenomen en 24 procent wist dat mensen in ontwikkelingslanden vandaag gezonder zijn dan in 2006. Gemiddeld had dus meer dan 80 procent van de Nederlanders geen idee. En dat vindt World's Best News een veel te hoog percentage.

Hoe weten we wat we niet weten over de wereldwijde vooruitgang?

Dat lieten we in januari 2016 onderzoeken door bureau Motivation. We stelden een representatieve groep Nederlanders de volgende vraag:

DE VOORUITGANG

WAT KWAM TERECHT VAN DE MILLENNIUM ONTWIKKELINGSDOELEN?

Acht millenniumdoelen werden vastgesteld in 2000. Ten opzichte van 1990 moest de armoede in 2015 zijn gehalveerd en moesten veel minder mensen honger lijden. Alle kinderen mochten naar school, mannen en vrouwen zouden gelijkwaardiger worden, kindersterfte diende af te nemen, de gezondheid van moeders zou worden verbeterd. Ziektes als hiv/aids, tbc en malaria zouden worden teruggedron-

gen en meer mensen konden gaan leven in een duurzaam leefmilieu.

Helaas is het niet gelukt om alle doelen te halen. Toch werd er veel bereikt. Hier is een kleine greep uit de resultaten. Het aantal mensen in extreme armoede halveerde. Extreme armoede daalde van 1,9 miljard mensen in 1990 tot 836 miljoen in 2015. In die kwart eeuw halveerde ook het aantal ondervoede mensen.

Hetzelfde gold voor kindersterfte, terwijl moedersterfte daalde met 45 procent. In 2000 gingen wereldwijd 100 miljoen kinderen niet naar school, in 2015 was dat aantal gezakt tot 57 miljoen. Aan het einde van de vorige eeuw gingen veel meer jongens naar school dan meisjes. Vandaag is het aantal jongens en meisjes dat naar school gaat vrijwel gelijk. Sterfte door malaria daalde fors. Tussen 2000 en 2015

WREEDHEID TEGEN DIEREN NEEMT AF

MINDER AMERIKANEN MAKEN BEZWAAR TEGEN GELIJKE KANSEN VOOR HOMOSEKSELEN

werd malariasterfte voorkomen bij 6,2 miljoen mensen. 37 miljoen mensen stierven níet aan de gevolgen van tuberculose. Het percentage hiv-infecties daalde tussen 2000 en 2013 met 40 procent.

In 2003 kregen nog maar 800 duizend hiv-patiënten aidsremmers; in 2014 was dat aantal gestegen tot 13,6 miljoen. Ongeveer twee miljard mensen kregen toegang tot schoon water en fatsoenlijke sanitaire voorzieningen.

Wat mogen we verwachten van de global goals?

In september 2015 zetten 193 regeringsleiders hun handtekening onder 17 nieuwe ontwikkelingsdoelen, die weer zijn onderverdeeld in 169 subdoelen. Anders dan in de millenniumdoelen gaan de 'Duurzame doelen', 'Werelddoelen' of 'Global Goals' - over de term is weinig overeenstemming - zowel om bestrijding van honger en armoede als om het

verbeteren van het milieu en wereldwijde duurzame economische groei.

De nieuwe doelen hebben een enorme ambitie. Nu moet armoede volledig worden uitgeroeid, ongelijkheid opgeheven, het milieu hersteld, de klimaatverandering gestopt. En dat alles wereldwijd en vóór 2030. In het nieuwe pakket dient iedere wereldburger over 15 jaar een identiteitsbewijs en een ziektekostenverzekering te hebben. Over 15 jaar moet er voor ieder mens op aarde volledige en fatsoenlijke werkgelegenheid zijn. Over 15 jaar moet iedereen toegang hebben tot 'veilige, inclusieve en toegankelijke, groene en publieke ruimtes'. Sommige doelen richten zich al op 2020. Over vijf jaar dus en wereldwijd, moet het aantal doden en gewonden door verkeersongevallen zijn gehalveerd. Over vijf jaar moeten ook bergen, bossen, moerassen, rivieren en meren zijn 'beschermd en hersteld'. Over vijf jaar hebben we bovendien een einde

gemaakt aan de uitroeiing van beschermde soorten.

Je kunt je afvragen of dit pakket niet megalomaan, onwerkbaar en onbetaalbaar is. De Wereldbank schat de kosten op zo'n 7 biljoen dollar per jaar. Dat is vijftig keer zoveel als de 135 miljard dollar die we nu uitgeven aan ontwikkelingssamenwerking. Gaat dat lukken allemaal? Behalen we hetzelfde of méér succes dan met de oude millenniumdoelen? De Amerikaanse president Obama meent van wel. Tijdens de ondertekening van het nieuwe pakket aan doelen zei hij er dit over: 'Onze nieuwe ontwikkelingsdoelstellingen zijn ambitieus. Maar dankzij het goede werk van velen van u, zijn ze haalbaar mits we samenwerken. Mits we onze verantwoordelijkheden met elkaar delen. De vooruitgang van de afgelopen jaren geeft ons hoop. Wij weten wat werkt. We weten hoe we zaken moeten aanpakken. (...) Meer regeringen, meer instellingen, meer bedrijven, meer liefdadig-

heidsinstellingen, meer NGO's, meer geloofsgemeenschappen, meer burgers, wij allen moeten onze inspanningen verder opvoeren. We bezitten de wil en de middelen en de coördinatie om deze doelen te bereiken. Heel de wereld moet hieraan meewerken.'

Waarom zien we al die vooruitgang niet met eigen ogen?

Met onze eigen ogen kunnen we zien wat er in onze eigen omgeving, in Nederland, allemaal beter gaat. We zien bijvoorbeeld, dat auto's geen olie meer lekken, dat ze vandaag nog maar de helft van de brandstof gebruiken dan in jaren '60 en dat ze veel veiliger zijn geworden. We zien ook dat het aantal verkeersdoden fors is gedaald, ondanks de toegenomen verkeersdrukke. In onze omgeving zien we dat steeds meer vrouwen met borstkanker hun ziekte overleven. Gecorrigeerd naar leeftijd, is sinds 1990 de sterfte aan kanker

WERELDWIJD STUJT ONS INKOMEN

IN VEEL LANDEN STERVEN MINDER VROUWEN AAN KANKER

onder mannen met 25 procent gedaald. We zien ook dat we flink ouder worden. En dat we voor steeds minder geld op vakantie kunnen gaan in Thailand of de Canarische Eilanden.

We zien dat onze kinderen niet meer sterven en dat vrijwel alle moeders hun kraambed overleven. We zien ook dat vrouwen steeds beter zijn opgeleid, dat ze later trouwen of gaan samenwonen, minder kinderen krijgen, en meer invloed verwerven, tot aan kanselier van Duitsland toe.

In ontwikkelingslanden zien we dat niet. Dat betekent niet dat er niets gebeurt, maar dat we er simpelweg niet vaak komen. Daarom zien we niet met eigen ogen dat ziekenhuizen beter worden, dat veel meer kinderen naar school gaan en dat ook hier steeds meer mensen via Facebook of WhatsApp met de rest van de wereld verbonden zijn. We zien niet dat in Afrika in de afgelopen 10 jaar meer dan 900 miljoen muskietennet-

ten werden uitgedeeld of dat sinds 1993 de levensverwachting in Rwanda met 40 jaar (!) steeg.

Bovendien zien we een aantal mondiale ontwikkelingen niet, omdat die zich maar heel geleidelijk voltrekken en alleen worden opgemerkt door het verzamelen van cijfers over meerdere decennia en zelfs eeuwen. Dan gaat het bijvoorbeeld over de wereldwijde daling van extreme armoede van 85 naar 10 procent gedurende de 20e eeuw. Dan gaat het over de halvering van het aantal dictaturen en de verdubbeling van het aantal democratieën.

Iets wat we ook niet zomaar zien, is het feit dat tussen 1900 en 2010 het aantal dodelijke slachtoffers van klimaatverschijnselen als droogte, overstromingen, stormen en extreme hitte daalde met maar liefst 98 procent. En dat in een tijd waarin het klimaat veranderde. En wat we zeker

niet kunnen zien, maar alleen concluderen uit langlopend onderzoek, is dat we alsmat slimmer worden. In elk land, wereldwijd, stijgt het IQ met drie punten per decennia.

Dat zijn allemaal koele cijfers. Waarom vertellen we niet wat meer verhalen?

Dat is begrijpelijk. Als ons buurkind kanker krijgt en geneest, doet dat ons meer dan het feit dat het genezingspercentage in Europa met x procent is gestegen. Het is dan ook goed om kleine verhalen van concrete mensen in te zetten om de aandacht te trekken en de verbeelding te prikkelen van hen die we willen informeren. Onze persoonlijke waarneming is echter een slechte gids om grote bewegingen in kaart te brengen. Steven Pinker, een vooraanstaand Harvard-psycholoog zegt: 'Als mensen proberen om risico's te beoordelen

of de toekomst te voorspellen, blijkt hun denken verdraaid door stereotypen, uitzonderlijke gebeurtenissen, moraliserende verhalen en scenario's die hen het meest levendig voor ogen staan.' We moeten, zegt Pinker, onze 'onderbuikgevoelens' altijd laten corrigeren door 'kwantitatieve analyses'. Willen we vaststellen of we op een bepaald terrein vooruit of achteruit gaan, dan moeten we gaan turven, tellen en rekenen. Alleen door te 'kwantificeren' en talloze gegevens uit te zetten op historische schalen kunnen we bepalen hoe we er voor staan.

Wat veroorzaakt de wereldwijde vooruitgang?

Dat is een heel moeilijke vraag waarop geen eenduidig antwoord bestaat. Volgens de filosoof Karl Popper (1902-1994) wordt vooruitgang gedreven door onze behoefte om problemen op te lossen. 'All life is

problem solving'. Mensen, maar ook dieren en heel eenvoudige organismen, worden doorlopend voor problemen gesteld; honger, kou, armoede, geweld, ziekte, ongelijkheid, die ze dan zo goed en kwaad als mogelijk proberen op te lossen. Soms gaat het dramatisch mis - oorlogen, genocides, de kernbom op Hiroshima - maar veel vaker vinden we fantastische oplossingen die ons in één klap een heel stuk verder brengen. Antibiotica, romans, de pil, doorzonwoningen, universiteiten, democratie of internet.

Vandaag verdedigt de Britse intellectueel Matt Ridley (1958) de gedachte dat vooruitgang tot stand komt wanneer 'ideeën seks hebben'. We zoeken niet alleen naar oplossingen, maar doen dat in toenemende mate samen met andere mensen. We bevruchten elkaar met kennis en ideeën en schepenen zo een wereld die alsmat beter wordt. Het feit dat we via

MENSEN WERKEN MINDER UREN DAN IN HET VERLEDEN

KINDEREN ZITTEN VEEL LANGER OP SCHOOL

sociale media steeds meer met elkaar spreken, en door het feit dat mensen steeds dichterbij elkaar in steden gaan wonen, wordt de gemeenschap van ideeën en praktijken sterk gestimuleerd. Deze kruisbestuiving leidt tot meer kennis, meer handel en meer rijkdom wereldwijd. Geen wonder dat de wereld steeds sneller verandert en verbetert.

Is de vooruitgang gegarandeerd? Verdwijnen armoede en kindersterfte?

Soms lees je dat extreme armoede daalde van 50 procent in 1960 tot 10 procent in 2015 en dat deze ellende over 30 jaar de wereld uit zal zijn. Of je ziet een stijgende lijn in de levensverwachting van mensen wereldwijd waarna de suggestie wordt gewekt dat we over een eeuw allemaal 130 jaar worden.

Toch is dat een problematische opvatting. De optimistische

cijfers uit voorbije jaren, decennia of eeuwen geven ons geen enkele garantie dat het altijd zo door zal gaan. Niemand kan met zekerheid zeggen of en hoe dramatisch ons klimaat zal veranderen. Nog steeds liggen wereldwijd 10 duizend kernkoppen opgeslagen. De onstuimige groei van het populisme in de westerse wereld is onrustbarend en dat geldt ook voor milieuproblemen als de overbevissing van onze oceanen.

Karl Popper zei het ooit zo: 'Ik ben een optimist die niets over de toekomst weet en er ook geen uitspraken over kan doen. We moeten een scherp onderscheid maken tussen het heden waarover we kunnen en moeten oordelen, en de toekomst die volledig open is, maar wel door ons kan worden beïnvloed. (...) Daarom moeten we ons niet door de vraag laten beheersen 'wat zal gebeuren?' maar door de vraag 'wat moeten we doen om de wereld een beetje beter te maken?'

MEER BABIES OVERLEVEN HUN EERSTE JAAR

Waren we altijd al zo somber?

Dat waren we zeker niet. De jaren '90 van de vorige eeuw waren optimistisch, de jaren '50 waren dat ook. Als je het over een wat langere termijn bekijkt, dan kun je zeggen dat de 17e en 18e eeuwse Verlichting het hoogtepunt was van het Europese optimisme. In de Engels-Amerikaanse wereld is die traditie veel langer doorgegaan, denk aan de beroemde American Dream waarin de krantenjongen zomaar een mediamagnaat kon worden. In Europa ging het anders. Daar kwam in de 19e eeuw de Romantiek op stoom. Die stroming, met haar verzet tegen de industriële revolutie en verlangen naar traditionele verhoudingen, was veel pessimistischer over de koers van de samenleving dan de Verlichting. In de 20e eeuw

droegen de twee grote wereldoorlogen ook niet bij aan een optimistische levenshouding. Vervolgens begonnen we ons grote zorgen te maken over het milieu, gevolgd door de klimaatverandering. En sinds de aanslagen op 11 september 2001, gevolgd door de wereldwijde economische crisis, lijken we somberder dan ooit. Wanneer je vandaag praat over 'voortgang', wordt die term nogal eens vooraf gegaan door het 'het geloof in...' alsof voortgang een irreëel geloofsartikel is. Vaak hoor je zelfs spreken over 'het naïeve geloof in de voortgang'.

Dit cynisme lijkt het krachtigst in het oude Europa en lijkt vooral te wijzen op angst. Op de angst dat alles verloren gaat wat we in zoveel eeuwen hebben opgebouwd. In zijn beroemde essay 'De geopolitiek van emotie' laat Dominique Moïsi zien dat het hele Westen

in de greep is van de angst, terwijl in Azië en grote delen van Afrika de hoop leeft op een betere toekomst. In Frankrijk, een land dat nog het meest in de greep lijkt van de vrees dat alles achteruit gaat, spreekt men zelfs over 'Déclinisme'. Het is duidelijk dat de World's Best News beweging zich volledig plaatst in de optimistische traditie van de Verlichting. Dat doet WBN niet op ideologische gronden, maar omdat deze traditie het meest gesteund wordt door de harde cijfers.

Is er dan geen slecht nieuws meer?

Was het maar zo! We leven nog lang niet in het paradijs. Wanneer we spreken over dalende aantallen oorlogsdoden, of sterk dalende percentages hongerigen en extreem armen, moeten we bedenken dat we er nog lang niet zijn.

We moeten beseffen dat 836 miljoen extreem arme mensen, 836 miljoen extreem arme mensen te veel zijn. Bovendien hebben we te maken met een aantal forse problemen waar we vooralsnog geen oplossing voor hebben. Denk aan de verzuring van de oceanen, aan het islamistisch geweld in het Midden-Oosten of de honderdduizenden verkeersdoden wereldwijd.

Bijzonder slecht nieuws is dat we steeds meer in de greep zijn van onze angst voor de toekomst en dat het ons steeds minder lukt om daaroverheen te kijken. 'De wereld is in verwarring', meent de Franse politicoloog Dominique Moïsi. 'Steeds meer mensen hebben het gevoel dat we de geschiedenis niet meer in eigen hand hebben. De crises zijn uitzonderlijk, maar onze leiders zijn opvallend onuitzonderlijk. Ze lijken niet de capaciteiten te hebben om ons werkelijk te leiden. Het kan zomaar gebeuren dat ze overdonderd worden door de complexiteit van de

internationale politiek en dan zijn we echt alle controle kwijt. De wereld lijkt meer op 1914 dan we denken.'

Slecht nieuws is er, kortom, in overvloed. En dat is waar de media dan ook doorlopend over berichten. Maar er zijn ook tal van problemen die we oplossen of die we al hebben opgelost. Daar hoor je de media maar zelden over. En daar wil World's Best News het nu eens over hebben.

DE BEVOLKINGSGROEI ZWAKT AF

TWIJFELEN AAN DE VOORUITGANG

**ER IS VEEL OORLOG EN GEWELD.
DE WERELD STAAT IN BRAND!**

Elke mens die getroffen wordt door oorlog, terrorisme of gewapende conflicten is er een te veel. Het goede nieuws is dat dit soort geweld al jarenlang afneemt. Wereldwijd worden er op dit moment (2016) elf grote gewapende conflicten uitgevochten. De oorlog in Syrië en Irak is daarvan de meest bloederige. Rond 1990 telde de wereld echter nog 26 grote conflicten.

Niet alleen het aantal oorlogen is dus flink afgenomen, ook het aantal mensen dat door oorlogsgeweld om het leven komt, is flink gedaald. In de jaren '50 stierven wereldwijd nog 22 op de 100.000 mensen door oorlogsgeweld, inclusief terrorisme. In de jaren '80 zakte dat tot 5 op de 100.000. En vandaag staat de teller op 1,5 oorlogsdode per 100.000 mensen. En ja, dat zijn er nog steeds veel te veel. Maar de dalende lijn vertelt ons dat het niet onmogelijk is om oorlog en

geweld nog veel verder terug te dringen.

Europa wordt geteisterd door terrorisme!

Dat klopt gelukkig niet. Door de recente aanslagen in Parijs en Brussel is op dit moment inderdaad meer terrorisme in Europa dan vijf jaar geleden. Maar uitgedrukt in koele cijfers is het nog steeds niet veel. Zeker niet wanneer je het vergelijkt met 25 jaar geleden. Of wanneer je het vergelijkt met bijvoorbeeld het aantal verkeersdoden in Europa. Van de aanslagen in New York in september 2001 tot en met de aanslagen in Brussel in maart 2016, stierven in de Europese Unie precies 577 mensen door terroristisch geweld. In de vijftien jaar daarvoor, dus van 1985 tot 2001, maakten terroristen in Europa nog 2.120 dodelijke slachtoffers. Het is een gewaagde verge-

lijking: terwijl in de Europese Unie de afgelopen vijftien jaar dus 577 doden door terrorisme vielen, stierven in het Europese verkeer 1,3 miljoen mensen. Dat was dus 1 dodelijk slachtoffer van terrorisme tegenover 2.253 dodelijke verkeersslachtoffers. Wanneer we in Europa spreken over slecht nieuws, dan zou niet het terrorisme maar het dodelijke wegverkeer onze eerste prioriteit moeten maken we ons daarover veel te weinig zorgen.

We worden overspoeld door vluchtelingen!

Dat is vooral een kwestie van perceptie. Laten we ons beperken tot Nederland. Zonder twijfel roepen volle bussen met asielzoekers die binnenrijden in dorpen als Oranje en Woudrichem de vraag op of we al deze mensen wel aankunnen. Toch kan het antwoord

MEER MENSEN TREKKEN NAAR DE STAD OM AAN ARMOEDE TE ONTSNAPPEN

niet veel anders zijn dan 'ja'. In 2015 werden in Nederland zo'n 50 duizend asielzoekers opgevangen door het COA. Dat waren er ongeveer net zoveel als in 2003.

In 2001 zorgde het COA zelfs nog voor 83 duizend asielzoekers. Dat was 1 vluchteling op de 192 Nederlanders. Ook toen was het geen probleem. Feitelijk werden de nieuwkomers in die jaren maar amper opgemerkt. Veel van de toenmalige asielzoekers zijn allang weer uit Nederland vertrokken. En wie hier bleef, integreerde geruisloos in onze samenleving. Ze gingen studeren, trouwden en kregen kinderen. De meesten vonden werk of begonnen een bedrijf. Vandaag betalen zij via de belastingen mee aan de opvang van de nieuwkomers. Wat de huidige 'vluchtelingen-crisis' nog meer zou kunnen relativeren, is een verdere blik in de geschiedenis. In 1700 vingen de twee miljoen Nederlan-

ders van dat moment ongeveer 20.000 Franse Hugenoten op. Dat was 1 vluchteling op de 100 Nederlanders.

In de Eerste Wereldoorlog vingen zeven miljoen Nederlanders één miljoen Belgische vluchtelingen op. Dat was 1 vluchteling per 7 Nederlanders. In de jaren '70 kwamen 300 duizend Surinamers naar Nederland, met op dat moment bijna 14 miljoen inwoners. Plots was op de 46 Nederlanders er 1 van Surinaamse afkomst. Voor wie deze getallen tot zich door laat dringen, zou het niet moeilijk moeten zijn om het huidige aantal asielzoekers in perspectief te plaatsen. Enerzijds is 50.000 asielzoekers een aanzienlijk aantal, maar zou je hen verdelen over 17 miljoen mensen, dan hebben we te maken met ongeveer 1 asielzoeker op 350 Nederlanders.

Vergeleken met 1 op de 100 in 1700, 1 op de 7 in de Eerste

MENSEN IN SUB-SAHARA AFRIKA WORDEN STUKKEN OUDER

Wereldoorlog, 1 op de 47 rond 1973 of 1 op de 192 in 2001, dan viel het met 1 op de 350 in 2015 reuze mee.

Maar er waren nog nooit zoveel vluchtelingen als vandaag!

Dat klopt. Sinds de Tweede Wereldoorlog waren er nooit zoveel vluchtelingen dan vandaag. De VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR schat het aantal op 60 miljoen. Alleen al de oorlog in Syrië en Irak levert maar liefst 4,5 miljoen vluchtelingen op. Daarvan worden er overigens vier miljoen opgevangen in omliggende landen als Libanon, Turkije en Jordanië.

Tegelijk moeten we beseffen dat die 60 miljoen niet plotsklaps op drift zijn geraakt. Het is een optelsom van alle mensen die sinds de jaren '40 huis en haard verlieten en sindsdien de status van vluchteling met zich dragen. Daaronder bevin-

den zich miljoenen Palestijnen in Jordanië en in Gazastrook, Somaliërs en Oegandezen in Kenia, Birmese Karen in Thailand, Hutu in Congo en Tutsi in Rwanda. De oorlogen waarvoor zij vluchtten, zijn soms al decennia voorbij. Maar om tal van redenen kunnen of willen deze mensen niet naar huis terug. Enige relativisering van de vluchtelingcijfers is dus op zijn plaats.

De radicale Islam bedreigt het vrije Westen!

Islamisten zaaien wereldwijde angst. Op onvoorstelbare wijze wordt vermoord, gemarteld en verkracht. Van IS, Al Qaida en al-Nusra in Syrië en Irak, via Boko Haram in Afrika tot Abu Sayyaf in de Filipijnen. Het leed dat de jihadi's veroorzaken is immens; de door hen opgeroepen angst verlamt onze open samenlevingen. Toch is deze radicale vorm van Islam geen reële bedreiging

voor Europa, de Amerika's, het Verre Oosten en het christelijke deel van Afrika. De extremistische islam bedreigt vooral de islamitische wereld zelf. De oorlog woedt binnen de Islam en maar amper daarbuiten. De belangrijkste frontlijn is die tussen Sjiïeten en Soenniëten, zowel in Syrië als in Irak en in Jemen. Vervolgens voeren de Turken oorlog tegen de Koerden. De militairen van generaal Sisi jagen op de Moslimbroeders van oudpresident Morsi. Boko Haram brandt in Nigeria islamitische dorpen en moskeeën plat. Inmiddels zijn er ontelbaar meer slachtoffers gevallen onder moslims dan onder niet-moslims. De waarheid is dat de Islam zichzelf te gronde richt. Dat is het werkelijke probleem. En dat is slecht nieuws. Niet zozeer voor het Westen. Wel voor de ontelbare slachtoffers van deze uitzichtloze conflicten.

Het gaat slecht met het milieu. De klimaatverandering wordt een ramp!

Terecht is het milieu een van de grote thema's van dit moment. Onze enorme vooruitgang veranderde onze natuurlijke omgeving ingrijpend. Niet alleen worstelen we met de door mensen veroorzaakte klimaatverandering, ook namen mensen een derde van de aarde in gebruik als landbouwgebied. Niet minder dan twintig procent van alle bossen werd gekapt. De afgelopen veertig jaar namen populaties zoogdieren, amfibieën en vogels met de helft af en stierven honderd soorten uit. Ten opzichte van het jaar 1500 stierf zelfs de helft van alle soorten uit. Tegelijkertijd worden tal van milieu- en natuurproblemen opgelost. In oude industriegebieden als de Verenigde Staten en Europa wordt de uitstoot van CO2 nu stevig teruggedrongen. In de VS ligt hij alweer onder het niveau van 1994. De

akkoorden van Parijs (2016) beloven een verdere reductie van broeikasgassen. Populaties van bedreigde diersoorten als de pandabeer, de berggorilla, de tijger en een aantal walvissoorten beginnen weer te groeien. Door moderne landbouwtechnieken, waaronder verticale en precisielandbouw halveerde de gemiddelde hoeveelheid land die nodig is om mensen en dieren van voedsel te voorzien. Steeds vaker zijn we in staat om oude landbouwgronden terug te geven aan de natuur. Omdat we steeds minder hout gebruiken om op te koken of om ons mee te verwarmen, zijn we de aarde weer aan het herbekken. En nu meer en meer mensen in steden gaan wonen, wordt ook meer en meer vrije natuur ongemoeid gelaten. Überhaupt zijn stadsbewoners vriendelijker voor natuur en milieu: ze rijden minder auto, ze wonen dicht op elkaar waardoor ze minder grond gebruiken en minder energie consumeren.

WE KRIJGEN MEER ELECTRICITEIT VAN DE WIND

HOE DE MEDIA ONS WERELDBEELD VERVORMEN

WAAROM ZIE IK OP TV NOOIT DAT IETS GOED GAAT?

Dat klopt, helaas. En dat heeft te maken met de manier waarop journalisten denken en doen. Terwijl je zou verwachten dat zij ons wereldbeeld 'vormen', blijken ze het vooral te vervormen. Mark Twain (1835-1910) wist het al. 'Wanneer je de krant niet leest, ben je niet geïnformeerd. Wanneer je de krant wel leest, ben je verkeerd geïnformeerd.'

Zo leren journalisten op de scholen voor journalistiek dat 'goed nieuws, geen nieuws is'. Daarom berichten ze, met excuses voor het cliché, nooit over de miljoenen vliegtuigen die veilig opstijgen en neerdalen, en altijd over de vliegtuigen die neerstorten. Sinds de commerciële luchtvaart in 1959 begon, zijn 686.000.000 vluchten gemaakt, waarvan er 616 slecht afliepen. Dat is 1 fatale

vlucht op de 1.100.000. Maar die fatale vlucht komt uitgebreid in het nieuws, terwijl over de andere 1,1 miljoen vluchten geen woord wordt gezegd. En dat geldt ook voor hongersnoden, oorlogen of terrorisme. Wanneer een hongersnood of een oorlog uitbreekt of wanneer er een aanslag wordt gepleegd, dan domineert dat de voorpagina's en de nieuwsbulletins. Dat een hongersnood of een oorlog eindigt, of wanneer er al 25 jaar niet één aanslag meer is gepleegd, zoals in Nederland, dan zul je dat nergens lezen of horen.

Deze exclusieve focus op slecht nieuws geeft ons de indruk dat de wereld er slecht voorstaat, terwijl dat niet zo is. In het kort: de media verschaffen ons een volstrekt verkeerd beeld van de werkelijkheid.

Zijn de media de 'Lügenpresse', zoals dat in Duitsland heet?

Dat is het probleem niet. Wat journalisten filmen of opschrijven, is werkelijk gebeurd en wordt doorgaans zo integer en objectief mogelijk gebracht. Bovendien is het is belangrijk dat wij kennis blijven nemen van de vliegtuigongevallen, de hongersnoden en het terrorisme, al was het maar om te kunnen leren hoe we deze narigheid nog verder terug kunnen dringen.

Het probleem is dat we alléén over die uitzonderingen horen en niet over de veel bredere trends die de normaliteit van alle dag uitmaken. Door de exclusieve focus van de media op ongelukken, rampen en drama's in een wereld waarin

zoveel vooruitgang wordt geboekt, scheppen zij een beeld van onze werldsamenleving dat haaks staat op de werkelijke stand van zaken.

Richten alle media zich op slecht nieuws?

Nee. Er zijn uitzonderingen. Zo zien we in sommige achtergrondreportages wel degelijk iets van de normaliteit van het dagelijkse bestaan. Dan lezen we plots iets over het dalende aantal kankergevallen in Nederland of over het hoge percentage vrouwelijke parlementariërs in Rwanda. Wellicht worden we zelfs verrast door beelden van de heropbouw van Mogadishu na de Somalische burgeroorlog. Maar het is allemaal veel en veel te weinig. Eén bericht over de vergroening van de Sahel doet niets met ons, als er een dozijn alarmistische berichten over de verdroging van Afrika tegenover wordt gezet. Gelukkig is er steeds meer aandacht voor 'constructieve journalistiek'. Dat is een uit

Scandinavië overwaaiende stroming die expliciet probeert 'achter het nieuws' te kijken. En meer dan dat: constructieve journalistiek schetst ook historische ontwikkelingen en kijkt alvast naar de toekomst. Hoe zijn problemen ontstaan, hoe groot zijn ze in verhouding tot andere problemen, en hoe lossen we ze op? Tijdschriften als the Optimist en Positive News bedrijven al een vorm van constructive journalism. Dat doet ook de online krant De Correspondent. Het bevorderen van 'constructieve journalistiek' in Nederland is een van de doelstellingen van World's Best News.

Hoe krijgen we een beter wereldbeeld?

Dat is nog niet zo gemakkelijk. Want de dominante media met hun exclusieve focus op de uitzonderingen staan als een massieve muur tussen ons en de rest van de wereld in. Daarom weten we niet eens dát de normaliteit er zoveel anders uitziet dan journalisten

ons doen geloven. Dat maakt het ook zo moeilijk om uit te wijken naar andere vormen van nieuws, want op zijn minst moet je er al een vermoeden van hebben.

Toch is het niet onmogelijk. De koninklijke, maar ook meest inspannende en tijdrovende is om soms eens rond te neuzen in de fascinerende data van grote organisaties als de Wereldgezondheidsorganisatie, de Wereldbank of het Internationaal Atoomagentschap. Een stuk eenvoudiger is het om via social media een aantal wetenschappers te volgen die een vertaalslag maken van deze wetenschappelijke gegevens naar het grote publiek. Aan te raden zijn het Zweedse 'Gapminder' van Hans Rosling, 'Our World In Data' van Max C. Roser of 'Human Progress' van Marian Tupy. En wanneer je het jezelf helemaal gemakkelijk wil maken, dan volg je het door ons verzamelde nieuws via www.worldsbestnews.nl of onze sociale media.

MEER JONGEREN IN INDIA KUNNEN LEZEN

WAT WE ECHT BELANGRIJK VINDEN

WAT IS EIGENLIJK HET BELANGRIJKSTE NIEUWS OM OVER TE BERICHTEN?

Dat is een filosofische vraag waar journalisten maar amper bij stil staan. Zij berichten immers over nieuws dat grote persbureaus uitventen of waarover andere journalisten berichten. En ze schrijven over onderwerpen die worden ingestoken door bedrijven, overheden en maatschappelijke organisaties. Nieuws dient

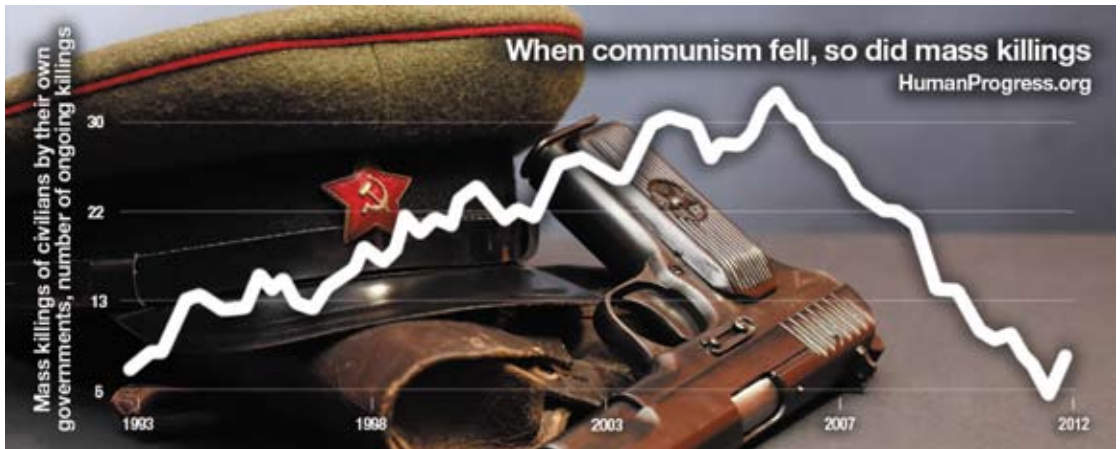
zich kortom aan. Nieuws 'is' er gewoon. World's Best News zou het anders aanpakken. Was WBN een krant of radio-omroep met nadruk op mondiaal nieuws, dan zouden we de meeste aandacht geven aan een specifiek aantal thema's. Die zouden we in drie stappen vaststellen. Het is een methode die is geïnspi-

reerd door het beroemde boek 'A Theory of Justice' van de Amerikaanse rechtsfilosoof John Rawls.

Stap 1. We sluiten onze ogen en stellen ons voor te worden opgetild uit de situatie waarin we ons nu bevinden. In ons geval zou die situatie een comfortabele redactieruimte zijn in het welvarende Nederland.

DE WERELDBEVOLKING GROEIT, MAAR HET VOEDSELAANBOD GROEIT HARDER

HET EINDE VAN HET COMMUNISME, MAAKTE OOK EEN EINDE AAN VEEL MASSAMOORDEN

Stap 2. We stellen ons voor dat we onze ogen weer openen op een willekeurige plek ergens ter wereld. Dat zou in het stadspaleis van een multimiljonair in Parijs kunnen zijn, maar ook in de hut van een onaanraakbare in India, in een dodencel in Texas of als oorlogsvluchteling in Syrië.

Stap 3. Omdat we zeker niet in dit soort dramatische omgevingen terecht willen komen, bedenken we nu tien zaken die overal ter wereld verbeterd moeten worden. Zo sterk verbeterd dat het op termijn onmogelijk wordt in ellendige situaties verzeild te raken zoals in India, Texas of Syrië. Was WBN een redactie, dan zouden deze tien zaken onze focus op het mondiale nieuws bepalen.

Weten we uit onderzoek wat mensen wereldwijd het belangrijkste vinden?

Jawel, dat weten we. De Verenigde Naties vroegen tal

van mensen en organisaties wat wereldwijd dringend aan verbetering toe is. Uit deze gesprekken identificeerden ze 16 onderwerpen en vroegen miljoenen mensen overal ter wereld om zes van die zestien als meest belangrijk aan te wijzen.

Het werd het zogenaamde MyWorld onderzoek waar al bijna tien miljoen mensen uit tal van landen aan deelnamen. Omdat mensen wereldwijd deze onderwerpen het meest belangrijk vinden, besteedt World's Best News daar ook de meeste aandacht aan.

Dit zijn de resultaten:

- Goed onderwijs.
- Betere gezondheidszorg.
- Meer kans op een baan.
- Een eerlijke en verantwoordelijke overheid.
- Betaalbaar en voedzaam eten.
- Bescherming tegen misdaad en geweld.

OVER DE TEGENSTANDERS VAN WORLD'S BEST NEWS

HEEFT WORLD'S BEST NEWS TEGENSTANDERS?

Helaas wel. Iedere beweging die iets wil veranderen, stuit op tegenstand. Bij World's Best News zal deze uit verschillende hoeken komen.

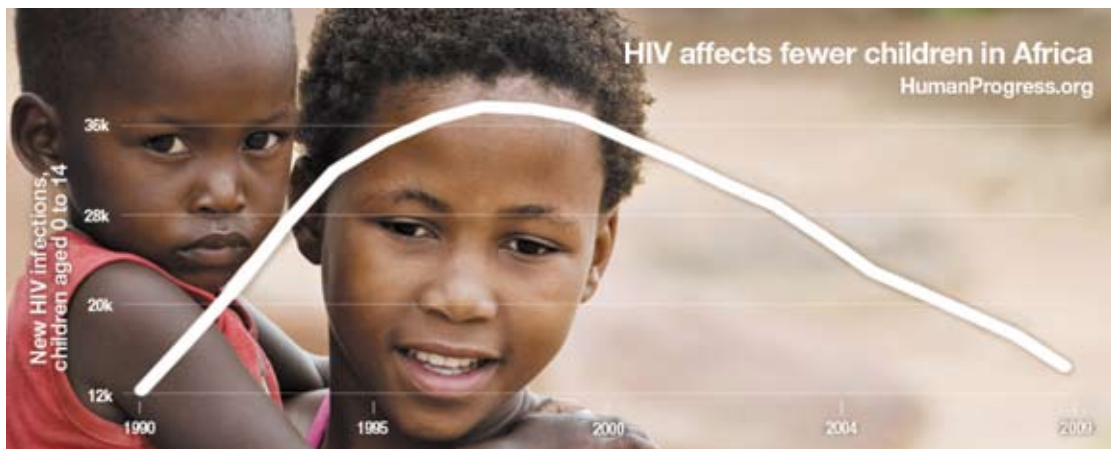
Tegenstand valt te verwachten van iedereen die zijn sombere wereldbeeld vanzelfsprekend vindt. Wie er zo van is overtuigd dat het slecht afloopt met de wereld, dat hij of zij zich bijna niet voor kan stellen dat

iemand er anders over denkt, zal de boodschap van World's Best News bij voorbaat verwerpen. Want mensen houden er niet van als hun wereldbeeld wordt uitgedaagd.

Wanneer deze somberman echter vaker met tegenargumenten wordt geconfronteerd, zal ook hij langzaam maar zeker van mening veranderen. Dat proces voltrekt zich door-

gaans zonder dat de persoon in kwestie het zelf door heeft. Ook zal er tegenstand zijn van hen die zakelijke, ideologische of politieke voordelen hebben bij een zwart wereldbeeld. Ergens weten zij wel dat hun ideeën niet kloppen, maar ze hebben er simpelweg baat bij dat mensen bezorgd en angstig zijn. Hier kun je denken aan activisten die menen

MIJNDE KIDDEREN BESMET MET HIV IN AFRIKA

MINDER GEVANGENEN WORDEN GEËXECUTEERD

dat mensen alleen overeind komen indien ze door angst en wanhoop worden aangedreven. Bewust stoken ze het vuurtje van het onheil op en spreken over crisis, ondergang of Apocalyps om ons tot actie aan te zetten. Ze beseffen niet dat dit uiteindelijk leidt tot hulp- en actiemoeheid of onversneden fatalisme. 'Wat we ook doen, het helpt allemaal toch niet.'

Zijn er ook politieke tegenstanders?

Ja, er zal ook politieke weerstand zijn. Ook al heeft de World's Best News geen typisch linkse of rechtse agenda, ze hoopt wel een aantal onderwerpen hoger op de publieke en daarmee politieke agenda te krijgen.

Zo zou World's Best News graag zien dat Nederland weer meer inzet op de versteviging van de internationale diplomatie. We zouden ons ook sterker moeten maken in het bevorderen van investeringen door be-

drijven in lage inkomenslanden. Er moet weer meer geld komen voor ontwikkelingssamenwerking. Nederland zou harder op moeten treden tegen belastingvlucht uit arme landen en meer deel moeten nemen aan VN-missies in fragiele staten. Politici, van links of rechts, die dergelijke onderwerpen liever niet aan de orde willen stellen, zullen zich kritisch uitlaten over de World's Best News.

Hoe gaan we met onze tegenstanders om?

Wie werkelijk in de ban is van een ondergangsgedachte, of wie zich absoluut niet voor kan stellen dat mensen zich in willen zetten voor een betere wereld zonder hen eerst de stuipen op het lijf te jagen, zullen we niet snel bereiken. Daar staat tegenover dat tal van mensen twijfelen. Ze beseffen dat ze maar weinig weten van ontwikkelingen in het Zuiden en hebben bovendien genoeg van de horrorsce-

nario's die dag in dag uit over ons uit worden gestort. Sommigen van hen volgen zelfs het reguliere nieuws niet meer. Zij staan open voor een nieuw, optimistisch en consistent verhaal dat de nadruk legt op grote en voorspoedige mondiale ontwikkelingen.

Dat nieuwe verhaal moet dan wel oprecht en eerlijk zijn en met vreugde worden gebracht. Politici zijn een bijzondere categorie. Zij zijn doorgaans een stuk pragmatischer en kijken doorlopend naar degenen die hen uiteindelijk moeten kiezen. Het humeur van de mogelijke stemmer bepaalt voor een deel ook dat van de politicus. Het komt er op aan beiden een beetje in de juiste richting te sturen.

Meer lezen?

Rob Wijnberg

De Nieuwsfabriek.
Hoe media ons wereldbeeld vervormen - 2013

Mirjam Vossen

Wereldwijde armoede in de media - 2015

Jaffe Vink

Wie is er bang voor de vooruitgang? - 2014

Matt Ridley

De Rationele Optimist.
Over de evolutie van de welvaart - 2011

Karl Popper

All Life is Problem Solving - 2001

Steven Pinker

Ons betere ik.
Waarom de mens steeds minder geweld gebruikt - 2013

Bjorn Lomborg

How Much Have Global Problems Cost the World? - 2013

George Lakoff

Don't think of an elephant.
Know your values and frame the debate - 2004

Indur M. Goklany

The Improving State of the World.
Why We're Living Longer, Healthier,
More Comfortable Lives on a Cleaner Planet - 2006

Rutger Bregman

De geschiedenis van de vooruitgang - 2013

**Menno Bosma &
Peter van Lier**

Van start-ups tot striphelden.
Innovaties in ontwikkelingssamenwerking - 2014

Ralf Bodelier

Tegen de angst.
Optimisme als opdracht voor de 21e eeuw - 2005

WORLD'S BEST NEWS

WIL NEDERLANDERS BETER INFORMEREN OVER STRUCTURELE VOORUITGANG IN DE WERELD EN DAN VOORAL IN ONTWIKKELINGSLANDEN

WAAROM?

Omdat we het beste nieuws maar zelden te horen krijgen. Uit onderzoek uit 2016 blijkt dat maar 9 procent van de Nederlanders weet dat de veiligheid in de wereld de afgelopen tien jaar is toegenomen. Maar 18 procent weet dat armoede is afgenomen en 24 procent weet dat mensen in ontwikkelingslanden vandaag gezonder zijn dan in 2006.

IS DAT BELANGRIJK?

World's Best News vindt van wel, omdat ons sombere wereldbeeld ons belemmert om verdere verbeteringen mogelijk te maken. De gedachte dat het toch allemaal niet opschiet maakt ons passief, angstig en moedeloos.

WAAROM ZIE IK DIE VOORUITGANG NIET?

We komen niet vaak genoeg in ontwikkelingslanden om met eigen ogen te zien dat ziekenhuizen beter worden, dat veel meer kinderen naar school gaan of dat ook daar steeds meer mensen via Facebook of WhatsApp met de rest van de wereld verbonden zijn.

DE WERELD STAAT TOCH IN BRAND?

Het goede nieuws is dat oorlog en geweld sinds de jaren negentig zijn afgenomen. Het aantal oorlogen daalde van 26 naar 11, het aantal oorlogsdoden met 2/3. De dalende lijn vertelt ons dat het niet onmogelijk is om oorlog en geweld nog veel verder terug te dringen.

EN DE VLUCHTELINGENSTROOM DAN?

Dat is vooral een kwestie van perceptie. In 2015 werden in Nederland zo'n 50 duizend asielzoekers opgevangen door het COA. Dat waren er ongeveer net zoveel als in 2003: 1 op de 350 Nederlanders. Toen werden de nieuwkomers maar amper opgemerkt. En veel van hen zijn allang weer uit Nederland vertrokken. Wie hier bleef, integreerde doorgaans geruisloos in onze samenleving.

Milieu en klimaatverandering staan er dramatisch voor!

Onze enorme vooruitgang veranderde onze natuurlijke omgeving ingrijpend. Tegelijkertijd lossen we tal van milieu- en natuurproblemen op. In oude industriegebieden als de Verenigde Staten en Europa wordt de uitstoot van CO2 al stevig teruggedrongen. In de VS ligt hij alweer onder het niveau van 1994. De Akkoorden van Parijs (2016) beloven een verdere reductie van broeikasgassen.
